

TO !

Prosinac, 2018. / br. **50**

List učenika Srednje škole Bol

ČESTIT BOŽIĆ I SRETNA NOVA 2019. GODINA

Razgovor s nastavnicom Marijicom

Erasmus+

Otvoren đачki dom

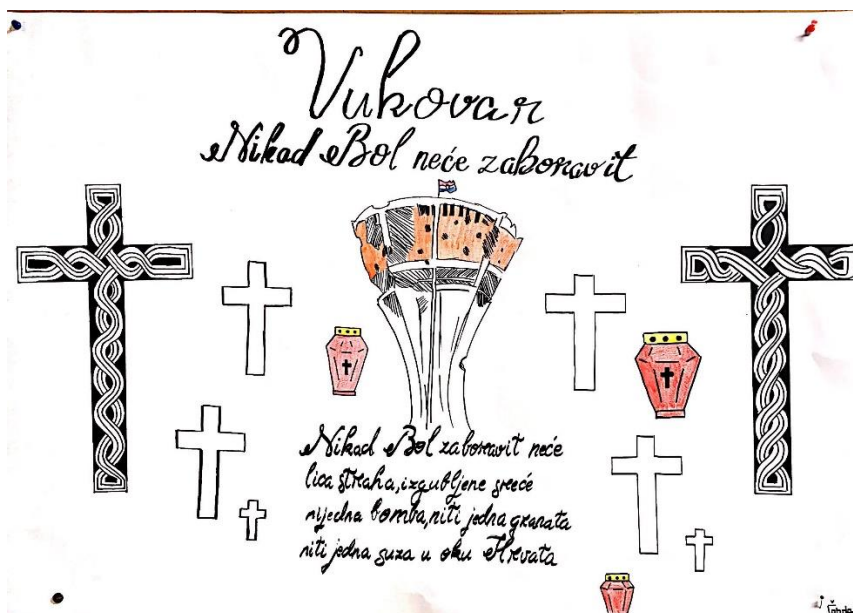
50. broj školskog lista

Sjećanje na Vukovar

U petak 16. studenog smo na školskom igralištu zapalili svijeće za Vukovar i tako poslali jasnu antiratnu poruku. Toranj – simbol stradalog Vukovara nacrtala je Nikolina Mišeta.

A u nedjelju navečer (18. studenog) mi, učenici srednje škole iz doma, smo zapalili svijeće za Vukovar i Škabrnju na Loži. Velik broj svijeća već je gorio jer su i mještani obilježili Dan sjećanja na stradanje Vukovara i Škabrnje. Uz pomoć profesora Milana Škrbića pripravili smo i kratki program. Pročitali smo po jedan tekst Siniše Glavaševića - ja - Karlo i moja kolegica Karla Rakela, dok nam je profesor ispričao kako je sve to teklo u Vukovaru. Minuta šutnje je, naravno, slijedila na kraju.

Karlo Klanjčić, 1.b

To!

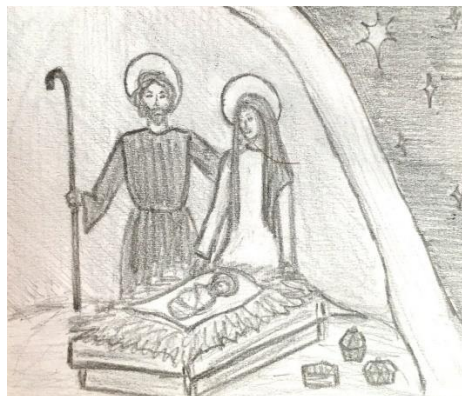
Prosinac, 2018. / Broj **50**

SADRŽAJ

- 2.str. Sjećanje na Vukovar
- 4.str. Školske novosti
- 5.str. Razgovor s nastavnicom
Marijom
- 8.str. Povijest škol. lista
- 12.str. Đački dom
- 15.str. Dan europ. jezika
- 16.str. Erasmus+
- 20.str. Ekskurzija
- 21.str. Izlet na Hvar
- 22.str. Mjesec hrv. knjige
- 23.str. Dani kruha
- 24.str. Novembarfest
- 25.str. Humanitarne akcije
- 26.str. Robotika
- 28.str. Na stranim jezicima
- 30.str. Školska kuhinja
- 32.str. Iz zadaćnica
- 35.str. Posjet kazalištu
- 36.str. Spomen dani
- 37.str. Škol. radionica

38. str. Čestitka

**Zahvaljujemo svim profesorima
koji su pomogli da naš list ugleda
svjetlost dana po 50. put.**

**Sretan Božić i nova
godina!!!**

Impressum

Kompjutorski prijelom i tisak

Franko Karmelić, 2.a

Uredništvo

Ljubica Kusanović, prof.
Ana Ursić, prof.
Kate Pavišić, 4.a

Suradivali na listu

Vana Buvinić, 1.a
(naslovnica)
Iris Stančić, 1.a
Karla Rakela, 1.a
Marta Mančić, 1.a
Karlo Klanjčić, 1.b
Klara Vodanović, 1.b
Mira Nikšić, 1.b
Adriana Obšivač, 1.b

Antonija Horvat, 1.c
Nikolina Mišeta, 1.c
(oslikala čestitku)
Marina Baraban, 2.a
Marija Karninčić, 2.a
Petra Soljačić, 2.a
Mia Pivčević, 2.a
Josipa Mihovilović, 3.a
Sara Marinković, 3.a
Ozana Pavlović, 3.b
Blanka Rajčević, 3.b
Antonia Katić, 4.a
Kate Pavišić, 4.a
Antonia Litović, 4.a
Stanko Marčić, 4.b

Školske novosti

Ove smo godine upisali 3 prva razreda: 1.a razred – gimnazijsko odjeljenje broji 11 učenika, 1.b razred – hotelijersko-turistički komercijalist 14 i 1.c razred – konobari i kuhari 21 učenika.

Ponovo se otvorio i Đački dom (ima 26 učenika), a javila se i potreba za novim zaposlenikom – kuharom. Kuhar u domu je Nino Nižetić, naš bivši učenik.

Početak ove godine dogodilo se dosta promjena među profesorima: neki su otišli raditi u druge škole, neki u mirovinu... ali mi smo dobili nove jednako dobre...

Nastavnica ugostiteljskog posluživanja Marija Petojević je otišla u mirovinu. Nju mijenja nastavnica Maja Karmelić.

Profesorica Sandra Radić je prešla raditi u pučišku osnovnu školu, a mi smo dobili novu profesoricu Vinku Trevižan Ljubomirac.

Zbog novog usmjerenja pojavila se potreba zapošljavanja još jednog profesora biologije, to je Julija Cvitanić.

Naša profesorica filozofije Sanja Vrgoč otišla je raditi u jednu splitsku srednju školu, a na njeno mjesto je došla profesorica filozofije Frančeska Mladinić.

Novi profesor iz informatike je Antonio Bašković.

Svestrani profesor Karmen Jakšić mijenja profesoricu fizike Slavicu Pavišić koja je postala ravnateljica supetarske srednje škole.

A dobili smo i jednog novog učenika u 4.a razredu. To je naš Stipe!!!

Nastavlja se rad na međunarodnom projektu ERASMUS +.

Učenici su bili i ovo polugodište humanitarci (akcija ZA 1000 RADOSTI). Skupljanje čepova se nastavlja... Svaka čast.

Organizirano je i nekoliko manifestacija: Međunarodni dan jezika, Mjesec hrvatske knjige, Dan kravate, Dan ružičaste vrpce... Proslavili smo Dane kruha, zabavili se na našem OKTOBARFEST - u, tj. NOVEMBARFEST – u... Obilježili smo i Dan pješačenja izletom na Hvar, a bili smo i na predstavi u HNK Split...

U ime Festivala Imena (multimedijalni festival) gospođa Maja Duka poklonila je 29 knjiga našoj školskoj knjižnici.

Imali smo i inozemnog predavača kao gosta u našoj školi. 3. b i 4. b razredu profesor Peter Scholz sa Politehničkog fakulteta iz Jihlava (Češka) održao je predavanje o novim trendovima u turizmu.

Obilježili smo i Svjetski dan turizma (27. rujna). Tog dana je gosp. Markito Marinković (direktor TZO Bol) održao predavanje o *Bolu kao turističkoj destinaciji*, a Đurđa Eterović predavanje pod nazivom *Turizam i digitalna transformacija*. Na kraju smo se počastili zakuskom koju su pripremili učenici 3.b razreda.

Školu su posjetili načelnica Policijske postaje Brač gđa Katica Jelinčić i dužnosnik iz odjela za prevenciju gosp. Jasmin Hasukić. Gosp. Hasukić je održao vrlo interesantno predavanje vezano uz sigurnost i odgovorno ponašanje pojedinca u prometu i u životu.

Vijeće učenika

Razgovor sa nastavnicom Marijicom sada umirovljenicom

Naša nastavnica Marijica je otišla u zasluženu mirovinu krajem prošle školske godine, nakon 48 godina radnog staža. Od toga je u našoj školi odradila 30 godina. Posjetili smo je u njenom domu i obavili ovaj razgovor.

Kada ste upisali Ugostiteljsku školu u Bolu i kako su protekli Vaši srednjoškolski dani?

Upisala sam školu 1967. g., a završila je 1970.g. Većina tadašnjih učenika je stanovala u đачkom domu „Šimetović“. Iako sam živjela u Murvici, mogli bi reći skoro u Bolu, ipak sam živjela u domu. Smještaj smo plaćali samo jednu trećinu, a ostalo smo vraćali na način da smo u hotelima „Zlatnog rata“ odrađivali praksu. Bila sam dobar učenik pa sam bila oslobođena plaćanja školarine.

Započeli ste raditi u Zlatnom ratu?

Da, posao je bio siguran. Svi završeni učenici smo se zapošljavali u „Zlatnom

ratu“. Turizam se u Bolu razvijao... trebalo je stručnog kadra i mogućnosti za daljnje školovanje nije nedostajalo. Firma je pomagala u daljnjem školovanju svima koji su htjeli. Tako sam ja prvo u Splitu završila 5. stupanj, a zatim sam na Fakultetu u Dubrovniku završila 6. stupanj – ekonomist u turizmu. U hotelima „Zlatnog rata“ radila sam na raznim mjestima: u početku kao konobarski pomoćnik, zatim kao konobar, šef restorana i na kraju kao direktor hotela.

Postali ste i direktorica?

Direktorica „Elaphuse“ sam postala 1978.g. Hotel je tada imao 700 kreveta (zajedno s paviljonima), pripadalo mu je i 95 apartmana, tenis tereni... vanjski

restorani... Kao direktorica radila sam do 1989. godine. Bila su to lijepa vremena.

Što Vas je navelo da ste prešli raditi u srednju školu?

I prije prelaska u školu radila sam nekoliko godina kao vanjski suradnik. Posao mi se svidio i slijedom toga sam prihvatila posao stručnog nastavnika – Ugostiteljskog posluživanja. Rad s djecom je pravo zadovoljstvo. U školi sam provela 30 lijepih godina. Svaka generacija učenika je bila posebna na svoj način, a i programi su se mijenjali. Sa svojim učenicima odlazili smo (kolegica Marika Serventi i ja) na razna gastro natjecanja i osvajali brojne nagrade. Npr. 1. mjesto u posluživanju prigodnih menija u Zagrebu; 2. mjesto u istoj kategoriji u Poreču; 1.,2. i 3. mjesto iz disciplina flambiranja... Najviše mi je ostalo u sjećanju međunarodno natjecanje u Mađarskoj i u Pločama gdje su dvije učenice osvojile zlatne medalje. Kroz svoj sam se rad uvijek trudila da učenicima usadim stručno znanje kao ljudsku vrijednost bez koje nikad ne možeš biti dobar ugostitelj.

Za sva gastro natjecanja pripremala sam učenike skupa sa pokojnom kolegicom Marijom Serventi (Marikom). Zajedno smo bile uigran tim i njena prerana smrt ostavila je dubok trag...

Sjećam se i kolege Vinka Ćurina i zajedničkog odlaska na natjecanje na otok Rab... Tada je običaj bio da se donosi sa sobom sav potreban materijal i pribor, a od trajektne luke do hotela smo morali pješaćiti 3 km sa svim tim teretom... kolega je htio odustati, ali smo ga uspjeli nagovoriti na to „mukotrпно“ pješaćenje.

Kako ste se snašli u mirovini?

U mirovini se osjećam dobro, 48 godina radnoga staža brzo je prošlo. Sada ću se više posvetiti obitelji – unucima, a imam i nekoliko apartmana... pa ću se nastaviti baviti ugostiteljstvom.

Evo i jedne slike iz vremena njenog srednjoškolskog obrazovanja

U školskom listu TO! (br. 5 iz godine 1995.) pronašli smo i članak (kojeg je napisala Vesna Bodlović) o odlasku na natjecanje u Mađarsku!

NATJECANJE U MAĐARSKOJ

I naša je škola sudjelovala na takmičenju od 1. do 3. ožujka u mađarskom gradu Kaposhvaru. Nismo krili radost, a bili smo i ponosni što upravo mi: Andro Jugović, Julijana Bošković, Mišel Eterović, Tomi Fabijanović i ja, Vesna Bodlović, imamo čast predstavljati našu školu, naše malo mjesto i našu domovinu. Osim nas, iz Hrvatske su na tom takmičenju sudjelovali i učenici ugostiteljskih škola iz Zagreba, Virovitice i Karlovca. Na opće iznenađenje nas, naših profesorica, Marije Serventi i Marije Petojević, a napose našeg ravnatelja, dobili smo dvije nagrade:

- Prvu nagradu za najsloženiji i najegzotičniji menu i
- Pohvalu za posluživanje.

Putovanje do Kaposhvara je bilo ugodno, naročito od Zagreba, jer smo se pridružili učenicima iz Zagreba, putovali smo istim autobusom. Putovali smo i kroz divne predjele Hrvatskog zagorja i Međimurja što nam je bilo posebno interesantno. U Kaposhvaru smo bili smješteni u đačkom domu, gdje je vladala prilično stroga disciplina. Kaposhvar je divan grad sa svojim širokim popločanim ulicama i starim svjetiljkama što noću tako divno svijetle. Sve je čisto, mirno i tiho kao da ljudi uopće i nema.

U hotelu u kojem se održavalo takmičenje vladala je velika gužva, svi smo bili uzbuđeni, pogotovo naše profesorice. Ali mi nismo htjeli priznati da je i nas bilo strah. Svi su prema nama bili ljubazni i susretljivi, ali velik je problem bilo sporazumijevanje jer osoblje nije znalo ni jedan strani jezik pa smo se svakako snalazili. Naši gosti su bili oduševljeni pripremljenim jelima (ribe, lignje i škampi), našim vinom „Bol“, a vrhunac svega bila je rožada. Žiri je bio vrlo zadovoljan i radom nas konobara: postavljenim stolom i našim ponašanjem pri posluživanju.

Svi smo bili sretni dobivenim nagradama, posebno naše profesorice, a začudo i ravnatelj koji je izjavio da je bio zadovoljan našim ponašanjem, disciplinom i potvrdom svog uvjerenja da nam se može vjerovati. Put kući je vrlo ugodno protekao iako mi se činilo da vožnji autobusom nema kraja. Sve je bilo lijepo, ali sam ipak bila najsretnija kad sam ugledala naše more kako se bljeska na mjesecini. Sada sam znala da sam blizu svog doma, svog Brača.

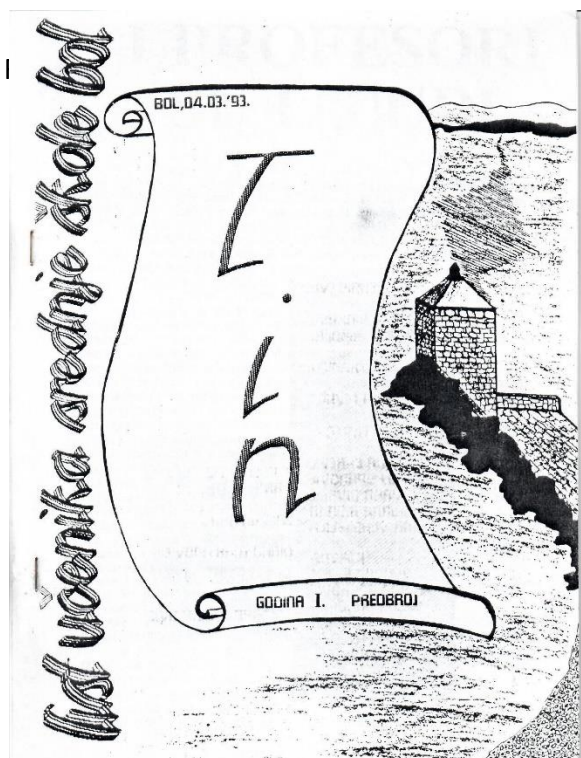

Stanko Marčić, 4.b

50. broj školskog lista TO!

Prije 25 godina, točnije 04. ožujka 1993.g., izašao je „predbroj“ našega školskog lista pod nazivom TIN. Uređivali su ga Roni Marinković i Daniel Nikolac, a naslovnicu je izradila Ivana Pivačić. Svoje uradke u njemu potpisuju: Tija Carević, Natali Španović, Ivana Pivačić, Andriana Bisaku, Ivana Vlastelica, Ivana Bošković, Isidor Đondraš, Željana Štambuk, Dinko Martinović, Tanja Peša i Tamara Ranđelović.

U studenom iste godine izlazi prvi broj pod nazivom TO („Remek djelo (m)učenika „). Ime mu je nakon duge rasprave nadjenuo Roni Marinković. U njemu surađuju Nevena Škrbić, Natali Španović, Sanja Baković, Tija Carević, Arne Lukšić, Kristina Štambuk, Dino Pešutić, Ivana Vlastelica, Ivana Bošković, Jelena Cvitanić, Željana Štambuk, Sandra Restović, Kornelija Bulić, Tatjana Ivulić, Jerka Marinković i Rita Petrić. Uredništvo zahvaljuje svojim profesorima Ljubici Kusanović i Goranu Maksimoviću, a zahvaljuju na podršci i razumijevanju i tadašnjem ravnatelju Krešimiru Okmažiću. Pronašli smo i podatak da je u 4. i 5. broju odgovorni urednik bio prof. Đimi Žuvić.

Bilo je to u jednoj od učionica u našoj školi na Rudini, sjedili smo i pokušavali se sjetiti dobrog imena za školski list...

Prvi broj, odnosno predbroj nosio je ime „Tin“ po Tinu Ujeviću.

Nakon dugih razgovora o mogućim imenima, usred rasprave o nekoliko mogućih imena povikao sam TO! I svi su učudu gledali što: TO? Kažem ponovo: TO! Nikome ništa nije bilo jasno... na koje ime od spomenutih ja mislim. Kad su shvatili, svi smo se valjali od smijeha i tako je naš list dobio ime koje i danas nosi. Izuzetno mi je drago da se nastavilo pisati i izdavati školski list koji je naša generacija započela. Evo i danas dio te ekipe koja je radila na prvim brojevima sudjeluje u radu i izdavanju portala BOLinfo.hr.

Nadam se da će se rad na školskom listu nastaviti, želim mu dug život.

Roni Marinković

Evo jednog teksta iz predbroja:

I profesori su l(j)udi

Jedna od najmušičavijih ljudskih vrsta sigurno su profesori. Ali, ima i časnih izuzetaka iako je to već rijetka pojava. Kod nekih upadate u „kriptodepresije“ i prije nego što uđete u dotični razred, jer nikad ne znate koje vam iznenađenje spremaju. Kod nekih vas uhvati strah, a kod određenih profesora možete slobodno „pajkiti“ do kraja sata. Kaoiskusni polaznici ove „visokomodrenizirane“ ustanove, možemo profesore podijeliti u nekoliko skupina:

1. MLADI – ZGODNI – PERSPEKTIVNI

- Oni se prepoznaju po svojoj tradicionalnoj rečenici koju upotrebljavaju redovito prije ispita: „Ne možete vi mene prijeći, znam ja sve što seve. Sve je to meni poznato.“ Ali, pažnja: nema maštovitijeg stvora od učenika u škripcu, jer instikt govori tom jadniku u klupi kako da prijeđe dotičnu osobu koja šetka razredom vrebajući na svoj plijen. Zato profesori pazite: iznenađenja su moguća. Dok su učenici prepuni ideja i napada nagle genijalnosti pri rješenjima, mladi profesori pravi su umjetnički virtuozi pri oblačenju. Pokušavaju zadiviti učenike svojim originalnim stilom. O tome nećemo detaljnije jer bi naškodilo piscima ovog teksta. Najgore pitanje koje možete postaviti mladom profesoru je: „Možete li mi ovo još jednom objasniti?“ oni imaju nevjerovatan talent da zakompliciraju najjednostavniju stvar na svijetu. I tek onda ti ništa nije jasno.

2. PROFESORI S DUŽIM RADNIM STAŽOM

- Odustali su od toga da impresioniraju učenike svojom vitalnošću, a najsigurnije ćete prepoznati takvu jedinku po tome što su zaboravili govoriti normalnim frekvencijama. Djeluju strogo i zastrašujuće, ali teoretski po najnovijim znanstvenim saznanjima i oni su ljudska bića. Pa treba vjerovati da su i oni ispod kože „krvavi“. Međutim, nemojte baš vi dokazivati tu tvrdnju, jer oprez: možete nastradati.

3. KAKO PREPOZNATI VAŽNOG OD NEVAŽNOG PROFESORA?

- Pogledati koji predmet predaju. Njihova struka obično je matematika, geografija... gotovo uvijek stupaju odlučno kroz razred dajući do znanja da ovdje imaju neograničenu moć. Uglavnom tu se osjećaš kao „mali od kužine“. Želiš li prepoznati takvog profesora promotri njegove (m)učenike. To su većinom oni sa „sindromom dolazećeg sata“. Simptomi su: ubrzani rad srca, bljedilo, hladan znoj... vrlo slično stanju šoka.

4. NEVAŽNI PROFESORI

- To su profesori na čije satove učenici dolaze sa željom da se odmore, da se zaigraju „podmornice“ i da pojedu svoje „grickalice“. Zato je raspored ponekad izuzetan izum jer se možete odmoriti za sat važnog profesora. Nevažni profesori nasjedaju na najgluplje što seve što ih je učenik smislio prije par sekundi, dok je koračao do njegova stola. Tako npr. učenik može reći da mu je po ko zna koji put umrla već pokojna nona. A oni će bez ikakvog pitanja opravdati učenika. Ipak, najveća je poslastica kad nevažni profesori počnu ispitivati. Oni će postavljati već uhodana pitanja koja su postavljali prošlim i postavljat će budućim generacijama.

T.C. i N.S.

Pronašli smo i jedan uradak naše profesorice Rovene:

IZ OSNOVNE U SREDNJU

Dok godine klize kao pijesak u mojim rukama, stojim začuđeno i pitam se što mi se to događa. Iz osnovne škole kročila sam u svijet odraslih, a nitko ne pita jesam li spremna. Sa čežnjom gledam ponosno, bijelo zdanje sjećajući se lijepih trenutaka koje sam tamo provela sa svojim društvom. Kamo odlazi moje djetinjstvo? Da li će sada ljudi tražiti da budem odrasla?

Ali, život teče tako. Nosi nam uvijek nešto novo, što hrani i opija našu dušu i uvlači nam se u misli.

Sad imam novo društvo, školu, profesore... I nije to tako loše! Pokušavam prihvatiti promjene, stopiti se s njima da mi život bude lakši. Ulazim u najbolje godine koje bude smisao života. Godine pravih prijateljstava, prvih ljubavi i ideala. Život odraslih još mora pričekati. Mene čeka cijelo srednjoškolsko vrijeme i ja žurim da ga dobro iskoristim.

Jer, godine ne stvaraju mudrost nego starce! A tad će već biti kasno.

Rovena i Sandra (TO broj 5 – 1995.g.)

Susret starih suradnika na prvim brojevima školskog lista dogodio se prošlog ljeta na jednoj izložbi u CZK Bol (Roni Marinković, Ivana Bošković Ivičić, Nevena Škrbić Alempijević, Sanja Baković i prof. Ljubica Kusanović)

Antonia Katić, 4.a (njena mama, Sandra Restović, je jedna od osnivačica lista)

Poezija iz prvih brojeva

Storo kuća

Na britvelima visidu škure, nakrivi
Se fumor na krovu.
Istukli su nevere i bure i ovu kuću,
Nikada lipu i novu.
Škripjedu stori, darveni podi, koji
su
Prinili teško brime.
Kuća se novo grodi jer je došlo
takovo vrime.
Ugrodila se kuća novo, ali storo
Još uvek stoji, jer
Ona je takega kova i pomalo
Propado dok puste done broji.

Dinko Martinović

***

U mome srcu
Kao mučan mrak zarobi me
A zaboravih ugasiti svjetlo
Ja čuh netko mi zaboravi ime

Neopisan strah
Zalutale oči po daljini svijeta
Zamrsile se lude misli
Moje želje postanu osveta

Okovima čuvane laži
Da ne izađu na svjetlost dana
Vjerovah jednom riječju
A i ljubav je bila samo obmana.

Kornelija Bulić

Nepotpisana slutnja

Beznađe
Tuga se kreće drumovima
I ne vidiš joj nigdje kraja; odlazi raja
Jauk joj zamro na usnama
Što propadoše im pusti sni; odlaze svi.

I otac, i sin, i drugih dosta
Mada im zemlja bješe draga, ne osta
Traga
A grobovi se za njima ruše
I ništa više, ništa ne osta, ni žive duše.

Dok teče rijeka izbjeglica
Sumornih lica
Pepeo vjetar raznosi svuda
A put krivuda.

Zgarište samo spaljenih krila
Zemlja mila
Put im bez cilja, beskrajan, dugi
Nemaju drugi

Ja nemam moći niti snage
Zaustaviti ovu rijeku
Da žurno teče
Ja nemam riječi za utjehu neku
Ohrabriti ove prijatelje drage
A rana peče.

Adis Mujkanović

Đački dom ponovo otvoren u Bolu

Srednjoškolsko obrazovanje u Bolu počinje osnutkom Dominikanske gimnazije 1919. g. Dominikanska gimnazija (zgrada škole je kasnije postala hotel „Bijela kuća“) imala je pravo javnosti od 1938. g. i djelovala je do početka Drugog svjetskog rata. 1945. g. nastavlja sa radom, ali sada bez prava javnosti. Kontinuitet srednjoškolskog obrazovanja u našem mjestu nastavlja Dominikanska vjerska srednja škola za spremanje svećenstva do 1972.g.

Odlukom Radničkog savjeta Hotelskog poduzeća „Zlatni rat“ 1972. g. osnovana je državna gimnazija.

Godine 1989. škola počinje s izvođenjem obrazovnog programa suradnik u kulturno-znanstvenim ustanovama da bi 1990./1991. bio ponovo uveden program opće gimnazije.

Đački dom koji je osnovan 1947. g. također je bio smješten u zgradi bivše škole, a kasnije hotela „Bijela kuća“. Bio je namijenjen za djecu poginulih roditelja i za socijalno ugroženu djecu. Dom djeluje do kraja škol. godine 1962./63.

Ugostiteljska škola iz Splita otvorila je 1965.g. područno odjeljenje u Bolu i od tada počinje obrazovanje za kuhare, konobare i hotelijerske radnike... Mladi ljudi sa otoka, ali iz cijele zemlje, dolaze u Bol na školovanje. HP Zlatni rat im osigurava smještaj u Đačkom domu „Šimetović“ pod nadzorom odgojitelja (dugo godina odgojitelj je bio Josip (Bepo) Vodanović) i nastavnika struke. I tada je bilo pomoći za domaše. (npr. RH daje kredit koji je bio dovoljan za podmirenje troškova smještaja i hrane u domu. Ovisno u uspjehu u školi vraćao se kredit: odlični učenici nisu vraćali ništa, vrlo dobri 40%, a ostali cijeli iznos. Ima i drugi slučaj: da je 1/3 troškova plaćao učenik, hotelsko poduzeće drugu trećinu, a treću Općina Bol.) Najvažnije je bilo to da je zaposlenje bilo sigurno.

Jedan detalj iz tih vremena: na ručak i večeru se ide u hotel u izglancanim cipelama, obvezna je kravata ili leptir mašna, a ako je nema za prvu pomoć može poslužiti i „špigeta“ (vezica za cipele).

Obrazovni četvorogodišnji program turistčko-hotelijski komercijalist započinje 2000.g., a gasi se trogodišnji program obrazovanja za kuhare i konobare.

Godine 2002. nitko nije upisao smjer kuhar/konobar i škola se gasi, nakon što je odškolovala 294 konobara i 194 kuhara.

Tada prestaje sa radom i Đački dom (zgrada „Šimetović“).

Ove je godine Đački dom je ponovo aktiviran na Bjenačici u sklopu škole i sad u njemu ima 25 učenika. Imaju potpuno besplatan smještaj i prehranu (sufinancira Općina Bol i naša županija), a oni koji upišu smjer kuhar/konobar ostvaruju pravo i na 1200 kn stipendije mjesečno (osigurava HP Zlatni rat koji je dio Blue Sun Hotela Hrvatska i Hotel Bretanide).

Evo jedne priče domaša koji je došao u Bol sedamdesetih godina prošlog stoljeća:

1970.g. došla sam u Bol kao sezonac iz Valpova. U Bolu sam i ostala do danas. Upisala sam te davne godine Ugostiteljsku školu (smjer konobar). Stanovala sam u đačkom domu, prvo u paviljonima hotela „Bijela kuća“, a zatim u kući „Šimetović“. Bila je to prva generacija da su učenici došli izvan Brača. Hranili smo se u hotelu „Kaštil“. Predviđenu praksu radili smo u hotelima „Zlatnog rata“, a ostatak ljeta bi nastavili sa radom i dobijali plaću.

Svi koji su željeli ostajali su u Bolu, tako sam i ja ostala. Tu sam upoznala supruga Juricu – Apaču (i on je došao u bolsku školu iz Pučišća i završio za konobara). Radili smo najviše u hotelima „Kaštil“ i „Elaphusa“. Moj suprug je u međuvremenu završio i ekonomski fakultet (stipendirala ga je firma) i postao je jedan od direktora hotela „Elaphusa“. I naše kćeri su završile bolsku srednju školu: Doris je završila gimnaziju, a Zrinka smjer hotelijersko-turistički komercijalist.

Sada smo oboje u zasluženom mirovini.

Štefica Eterović

Evo i sadašnjih priča:

1. Priča

Prije dolaska u dom sam bila malo skeptična o tome koliko će nas biti i hoću li se slagati sa svima. Kad sam došla ovdje bila sam izgubljena. Prvo sam otišla u blagovaonicu gdje su se trebali ispuniti neki papiri. Svi smo se čudno gledali i zamišljeno slušali što nam profesori govore. Kad sam ušla u sobu i vidjela koliko nas ima bila sam uplašena jer sam mislila da se nećemo slagati. Nakon što su roditelji otišli počeli smo se upoznavati i na kraju se otišli prošetati do Zlatnog rata. U šetnji sam saznala da su osobe iz doma opuštene i zabavne. Prvih tjedan dana je bilo super, svi smo bili složni, nije bilo toliko školskih obveza i imala sam osjećaj kao da sam na nekoj ekskurziji. S vremenom postaje sve teže i teže zbog školskih obveza, ali što se tiče profesora život u domu je svima OK! Ponekad se poželim obitelji i svoje kuće, ali naše zajedništvo olakšava takve situacije. Imamo raspored kojeg se moramo se pridržavati. U rasporedu je određeno vrijeme za učenje, slobodno vrijeme, doručak, ručak, večere, pospremanja... Život u domu me čini organiziranim i odgovornijom.

Klara Vodanović, 1. c

1. Priča

Kad sam došla u ovaj dom preplavili su me osjećaji tuge za obiteljskim domom i uzbuđenost jer ću upoznati puno novih ljudi. Na ulazu u dom razrednica mi je izrazila dobrodošlicu. Ušla sam u svoju novu sobu gdje sam samo vidjela stvari druge djevojke s kojom moram živjeti. S vremenom sam se počela upoznavati sa ostalima u domu. Sada se već svi dobro poznajemo. Saznala sam da dolazimo iz svih dijelova Hrvatske, pa čak i iz Hercegovine. U ovom trenutku situacija je dobra, svi imaju svoje društvo pa tako i ja. Pravila u domu su se postrožila, ali svi smo ih prihvatili i domaški život postaje sve ugodniji i zabavniji.

Karla Rakela, 1.a

2. Priča

Kada sam došla u dom, bojala sam se hoću li se uklopiti i hoću li pronaći neko svoje društvo? U početku je među većinom vladala neugodna tišina, no nakon par sati svi smo pričali sa svima. Vjerujem da je taj početak bio težak za sve nas... Ubrzo smo se privikli jedni na druge i postali smo jedna velika obitelj. Za dežurne odgajatelje sam mislila da će nam sve braniti i da se nikako neću povezati s njima, no sada neke smatram prijateljima, a neki su kao starija braća i sestre koji moraju paziti na nas i braniti nam određene stvari radi naše sigurnosti. U domu postoji dosta pravila koja trebamo poštovati i u početku sam mislila da ćemo živjeti u „zatvoru“, ali s vremenom na većinu toga ne gledam kao na pravila i obveze već mi je to postalo svakodnevice. Život u domu je odličan i preporučam ga svakom djetetu koje je spremno na takav korak zato što će steći odlične radne navike, ali i mnoge prijatelje.

Antonija Horvat, 1.c

Kate Pavišić, 4.a

EUROPSKI DAN JEZIKA

Europski dan jezika obilježava se 26. rujna svake godine od 2001. Taj dan se slavi jezična raznolikost Europe, a cilj akcijskog dana je vrjednovanje svih jezika i kultura.

U našoj školi učimo 4 strana jezika: engleski, njemački, talijanski i latinski jezik. Ovaj Dan smo obilježili i u našoj školi. Okupili smo se svi i bili pozdravljeni na finskom jeziku. Zatim su učenici uprizarili i najpoznatiji ljubavni dijalog – „Balkonski“ iz Shakesearove tragedije „Romeo i Julija“. Čuli smo i pjesmu „I‘ve learned“ Maye Angelou. Nakon engleskog na red je došao latinski: pismo koje Penelopa pšalje svome mužu Odiseju. Talijanski smo čuli i uz pomoć gestikulacije. Bila je pročitana i jedna pjesma na njemačkom jeziku. Naravno, da ovaj događaj ne bi mogao završiti bez našeg predivnog i bogatog hrvatskog jezika. Čuli smo Preradovićevu pjesmu „Rodu o jeziku“. Kako ove godine imamo učenike iz svih djelova Hrvatske, jedan je učenik pročitao i pjesmu na kajkavskom dijalektu, bila je jedna pjesma i na čakavskom, a zatim je opet slijedila pjesma na štokavskom.

Bilo je to jedno vrlo lijepo događanje.

Hvala svima koji su na bilo koji način sudjelovali u ovom događanju.

Marina Baraban, 2.a

Erasmus+ projekt -Torino

Na put smo krenuli u subotu popodne letom iz Splita. U Torinu su nas dočekale naše "obitelji" i tako je i službeno započela naša avantura. U nedjelju smo slobodno vrijeme proveli u gradu družeći se s našim domaćinima.

Ponedjeljak je bio naš prvi radni dan. Prisustvovali smo kratkom predavanju o snimanju i filmu. Sveučilišni profesor je govorio o važnosti filma kao sredstva prenošenja ciljane poruke na širu publiku. Usporedio je snimanje s pisanjem zbog mogućnosti oblikovanja željenog sadržaja. Također je naglasio koliko je važno da imamo određenu poruku koju želimo poslati našom snimkom, što će nam pomoći kasnije pri samostalnom radu. Nakon predavanja smo se i sami okušali u uređivanju i sastavljanju slika i videa. Podijeljeni smo u grupe koje su činili učenici različitih uzrasta iz svih zemalja uključenih u Erasmus+ projekt.

Najzujbudljivije iskustvo čekalo nas je u utorak. Posjetili smo predivnu Aosta Dolinu i nacionalni park Grand Paradiso nazvan po najvišem vrhu koji je veliko središte zimskih sportova. Iscrpljujuće planinarenje od nekoliko kilometara po strmom terenu se definitivno isplatilo jer nam je to ostalo u sjećanju kao jedno nezaboravno iskustvo. Završivši našu planinarsku avanturu spustili smo se u grad Aostu koji je podignut na ostacima rimske kolonije koja je bila od velike važnosti zbog trgovačkih veza sa Francuskom i Švicarskom. Razgledavali smo ostatke rimske arhitekture i primjetili veliku sličnost sa tlocrtom grada Splita i Dioklecijanovom palačom. Najbolje sačuvani su ostali Augustov slavoluk pobjede, Pretorijanska vrata, Nekropola Svetog Martina od Corleansa i antički teatar koji može primiti 4000 gledatelja. Dolina je posebna jer su kroz nju prije često prolazili hodočasnici na svom putu prema Rimu. U gradu smo posjetili još i Megalitički muzej s značajnim otkrićima koji ukazuju na razne obrede u prošlosti.

Srijeda je bila rezervirana za timski rad na filmu. Zajedno sa svojim grupama smo birali snimke, teme i glazbu kako bi na najbolji mogući način stvorili film koji bi u punom sjaju predstavio naša iskustva od prijašnjeg dana.

U četvrtak smo imali priliku biti na redovnoj nastavi s našim domaćinima kako bi dobili dojam o razlikama i sličnostima obrazovnog sustava Hrvatske i Italije. Nakon škole posjetili muzej filma u Torinu gdje smo na veoma slikovit način mogli pratiti razvoj filmske industrije kroz povijest. Navečer smo prisustvovali simfonijskom koncertu u Torinskom auditoriumu.

Naše radove smo predstavljali u petak na sveučilištu. Svakome od nas, uključujući i nastavnike, dodjeljeno je priznanje za sudjelovanje u ovom dijelu projekta, no nama je ipak najdraža nagrada bila slobodno vrijeme za shopping i posljednji obilazak grada.

U subotu popodne smo se oprostili s domaćinima i krenuli za Rim a potom i za Split.

Josipa Mihovilović, 3.a

Our experiences from Turin

In November 2018 I visited Turin with three students and three teachers from my school. Our goal was to work on the third stage of the Erasmus plus project “ Be a responsible part in the Digital World of Tomorrow.” Our task was to make a common video using the materials we shot during our working week. On the first day, we listened to a professor from the film college speaking about the human need for conveying their messages to other people. The common way of doing it used to be via books, poems and various texts and with the digital era, the emphasis is on social media and youtube and that’s why we have to be responsible when posting our materials or commenting on somebody else’s work. The digital world is huge and we reach a lot of people with our posts.

I stayed at my host family’s home, and thanks to their cats learnt new things about myself. Apart from school work and field trips, I had a lot of opportunities to hang out with my peers and perfect my English. This trip was a very educational and useful experience. I’m glad I met some new people and got to know a new culture and lifestyle.

Ozana Pavlović, 3 b

When we stepped into the school...that’s where I felt I belonged. It was an amazing and educational experience. I felt like Rory Gilmore visiting Harvard. I was truly lucky in that department surrounded by amazing, funny people and we learnt how to appreciate each other. It was surreal. I felt grateful. I would describe the whole week as a bitter sweet symphony. I’ve learnt a lot of valuable life lessons which I shall never forget. I also want to write down a few words I hadn’t seen as the part of my armour : strong, adaptive, quintessential, whimsical, dashing and ineffable.

Sara Marinković, 3 a

During our week in Turin, we learnt about editing videos and being responsible when sending our ideas into the world. This trip is an unforgettable experience because I met new people, learned new things, visited beautiful Aosta Valley and the town of Aosta with its megalithic museum, which also refers to the exchange of messages throughout human history. I’m grateful for the memories that will help me build my life.

Marija Karninčić, 2a

During my stay in Turin, Italy I was able to live through this amazing experience of being a part of something bigger. The Erasmus+ project “forced” me to work in groups with people I’ve never met in order to reach a common goal. We got to use all available IT tools to make a short movie concerning our views on experiences we had the same week.

During my entire stay there, I felt small. I felt small compared to the city, I felt small compared to the big school, but actually I felt the smallest comparing myself to the great technological world which I’ve just started to discover. It made me realize how truly imperceptible we are as individuals, and because of that I often felt lost during the very process of making that movie.

But the end changed my mind and it calmed my suspicions. It showed me that I, a small individual, can still make a contribution which will still matter in the technological world we live in today.

Josipa Mihovilović 3.a

eTwinning je jedna od aktivnosti programa Erasmus+ namijenjena usavršavanju i suradnji nastavnika i učenika s njihovim kolegama iz drugih europskih škola.

Budući da eTwinning želi pohvaliti posvećenost i predani rad, svake se godine sudionicima, čiji su projekti postigli izuzetnu razinu, dodjeljuju nagrade u obliku oznaka koje mogu biti europske i državne. Državna oznaka kvalitete (NQL – National Quality Label) priznanje je namijenjeno sudionicima projekta s ciljem poticanja suradnje i međusobne otvorenosti. Svaka nacionalna služba za podršku predlaže tri projekta nagrađena Nacionalnom oznakom kvalitete, a Središnja služba bira jedan od tri predložena koji dobiva Europsku oznaku kvalitete (EQL), najviše moguće priznanje za eTwinning projekt. Naša škola, nastavnice Rovena Trivanović i Petra Kokeza, te učenici 2.a, 3.a i 4.a razreda nagrađeni su European Quality Label-om za izvrstan rad na projektu Future of our health. Čestitamo!

Iris Stančić, 1.a

EKSKURZIJA U GRČKOJ

Mi, ovogodišnji maturanti, smo kao svoju destinaciju za maturalsnu ekskurziju odabrali predivnu mediteransku državu bogate povijesti i baštine – Grčku. Putovanje je trajalo od 25. kolovoza do 01. rujna 2018.g.

Na putu do Grčke posjetili smo i Makedoniju koja ima sličnu kulturu kao i mi. Noćili smo u Ohridu. Kultura, povijest, ambijent jezera, a gostoljubivi stanovnici posebno su se dojmili nas – maturanata.

Grčku nazivaju kolijevkom civilizacije, a mi smo se imali priliku i uvjeriti u tu tvrdnju. Čarobni ostaci starih građevina, mitovi, legende, skriveni lokaliteti ostavljali su nas bez daha. Tek kad smo se popeli na Akropolu shvatili smo da smo i mi dio te prošlosti. Osjećali smo se kao da tu i pripadamo.

Kako sve ne bi ostalo samo na kulturnom uzdizanju, imali smo i vrijeme za zabavu: kupanje, kupovinu... a ni večernjih izlazaka nije nedostajalo. Kušali smo i neke grčke specijalitete: gyros, kebab...

Svako putovanje obogati čovjeka novim znanjem, iskustvom i poznanstvima... Mi smo se kući vratili mnogo bogatiji i sretniji. Oduševljenje Grčkom ne krijemo, previše je bilo lijepih doživljaja da bi ih se sve moglo ispričati... Svakako bi rado ponovili ovo iskustvo!!!

Antonia Litović, 4.a

Izlet na Hvar

Naša je škola organizirala za svoje učenike izlet na Hvar i na taj smo način obilježili Dan pješačenja. 25. listopada isplovili smo iz bolske luke u 8,30 sati. Nakon dvosatnog putovanja stigli smo na Hvar i krenuli u razgledavanje. Prvo smo posjetili Hvarsku katedralu gdje su nas naše kolege - učenici upoznali sa građevinom.

Nakon toga slijedio je posjet ljetnikovcu našeg velikog pjesnika Hanibala Lucića. Sjećate se njegove pjesme „Jur nijedna na svit vila“. Evo nekoliko stihova:

„Jur nijedna na svit vila
lipotom se već ne slavi,
jer je hvale sve skupila
vila ka mi srce travi.“

Ljetnikovac skriva očaravajući vrt koji odražava renesansne i humanističke karakteristike.

U Hvarsko kazalište (prvo komunalno kazalište u Europi – 1612.g.) nismo mogli ući jer ga renoviraju.

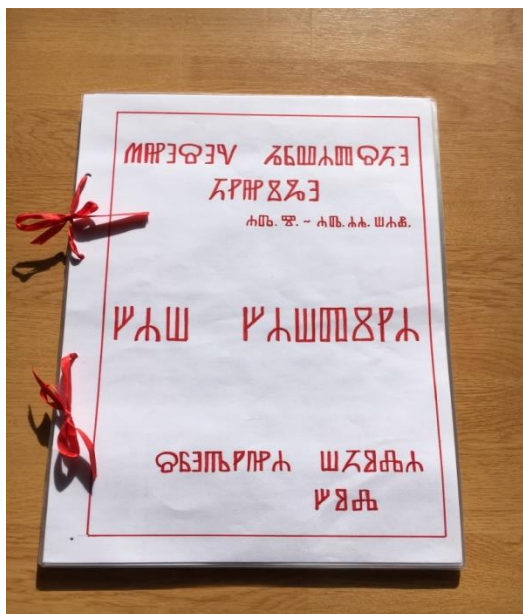
Šetnja po gradu završila je maloprije podne, a zatim smo se uputili na tvrđavu „Fortica“ popularno nazvanu „Španjola“. Uspon je trajao otprilike 30-ak minuta.

Nakon razgledavanja tvrđave učenici su dobili dva sata slobodnog vremena koje smo iskoristili šetajući gradom. Lijepo smo se zabavili...

U 14 sati otplovili smo iz Hvara i sretno stigli u Bol.

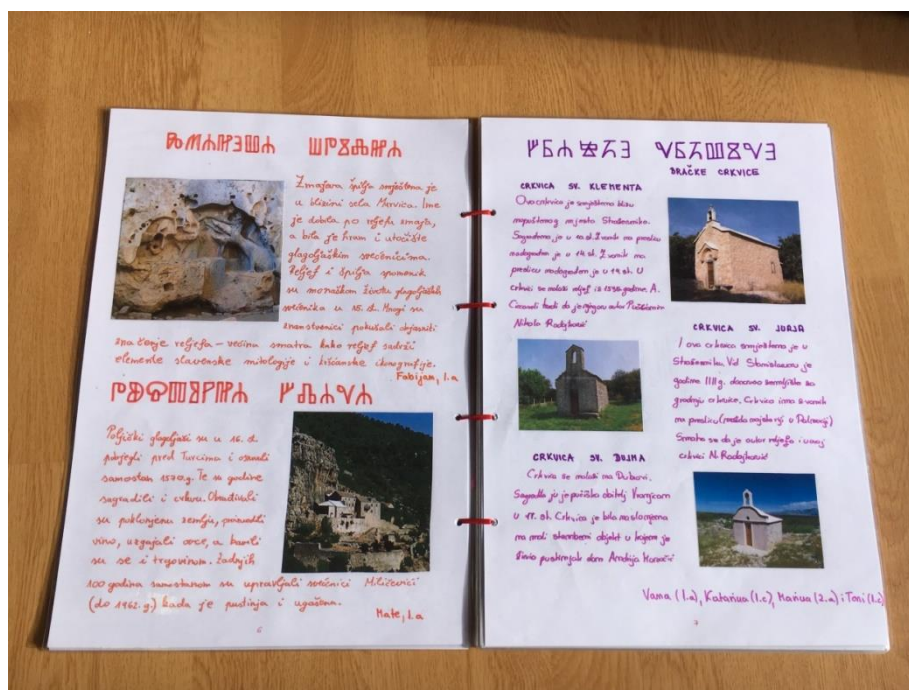
Adriana Obšivač, Mira Nikšić i Klara Vodanović, 1.b

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

I ove je godine pokrovitelj manifestacije **MJESECA HRVATSKE KNJIGE** (od 15. listopada do 15. studenog) bilo Ministarstvo kulture Republike Hrvatske. Tema je bila **BAŠ BAŠTINA**, a moto **(U)čitaj nasljeđe!** Tekuću godinu je Europska komisija proglasila Europskom godinom kulture.

Naša škola već niz godina obilježava Mjesec hrvatske knjige. Ove smo godine napravili „libar“ u kojem smo sakupili dio baštine rodnih mjesta naših učenika. Otvaranjem Đačkog doma i stipendijama upisali smo učenika iz gotovo cijele „Lijepe naše“. Svi su oni rado odradili svoj dio posla i... „libar“ je bio gotov. Sudjelovali su uglavnom učenici prvih razreda (a, b i c) i učenici 2.a razreda. Pomogle su i naše profesorice Ines Kraljević, Frančeska Mladinić, Ana Ursić i Ljubica Kusanović.

Petra Soljačić, 2.a

Dani kruha i zahvale za plodove zemlje

I ove se godine u našoj školi održala manifestacija **Dani kruha i zahvale za plodove zemlje**. Učenici svih razreda (hotelijersko-turistički komercijalisti i kuhari/konobari) sudjelovali su u izradi jela za tu prigodu. Učenice 1. i 3. razreda su pričale o važnosti i povijesti kruha, a čuli smo i ovu pjesmu Dragutina Tadijanovića:

Na stolu kruh

Stajati pred bijelim papirom,
Još neispisanim, i znati:
Dosad su sastavljeni milijuni pjesama
Na svim jezicima Svijeta
I za milijune ljudi na Zemlji
Spremljeno je već oružje da ih uništi –
A ti hoćeš da se čuje i tvoj krik:
Mir svijetu! Sloboda Svijetu!
I svakome na stolu kruh!

Ne treba ni napominjati da je odmor, iako produžen, bio prekratak za uživanje u ponuđenim delicijama.

Nikolina Mišeta, 1.c

Oktobarfest

Prvi OKTOBARFEST održan je 1810.g. u čast princa Ludviga (kasnije Ludvig 1. od Bavarske). S kraći prekidima održava se do danas. Počinje krajem rujna i završava početkom listopada. Subotom točno u podne u šatoru Schottenhammel gradonačelnik otvara prvu bačvu piva uz povik: „O‘ zapft is!“ („Otvoreno je!“) i svi prisutni željno iščekuju vidjeti koliko puta mora udariti čekićem dok prvo pivo ne poteče.

Konobarice su odjevene u tradicionalne bavarske nošnje – dirndl (imitacija nošnje alpskih seljanki – Bavarske, Austrije i Južnog Tirola).

Ponovo smo zahvaljujući prof. Ankici obilježili Oktobarfest u našoj školi. Ali to nije bio Oktobarfest već NOVEMBARFEST jer se to obilježavanje dogodilo početkom novembra. Već je uobičajeno da nas školski kabinet ugodno iznenadi spremljenim specijalitetima

(mljac, mljac... bilo je ukusno). Naravno, umjesto piva pili smo čaj ili sok od jabuka. Neki učenici, a i profesori bili su obučeni u tradicionalnu bavarsku nošnju – jedan od simbola Oktobarfesta.

Franko Karmelić, 2.a

Caritas

Programom „**Za 1000 radosti**“ Hrvatski Caritas već petnaest godina tijekom cijele godine – a u predbožićno vrijeme napose - diljem Hrvatske nastoji pokrenuti ljude na pomoć obiteljima nezaposlenih, višečlanim obiteljima, braniteljskim obiteljima, obiteljima koje su u dugovima, obiteljima u kojima je netko od članova teško bolestan - onima koje dugotrajna teška ekonomska situacija najbolnije pogađa. U tom razdoblju konkretna pomoć stigla je do desetaka tisuća obitelji u nevolji, a uz nju ohrabrenje i nada – i radost uz poruku: „**Niste sami!**“

Učenici naše škole već dugi niz godina sudjeluju u ovakvim humanitarnim akcijama. U sklopu ovogodišnje akcije prodavali smo narukvice u više boja s porukom: „**Pomažemo zajedno**“.

Spremnici za prikupljanje čepova stalno se nalaze na hodnicima naše škole. Od novca prikupljenog reciklažom sakupljenih čepova sufinancirat će se nabava skupih lijekova za liječenje članova UDRUGE OBOLJELIH OD LEUKEMIJE, MIJELOMA, LIMFOMA... I mnogi mještani priključili su se ovoj akciji... CZK BOL i Općinsko poduzeće GRABOV RAT nam pomažu da čepovi stignu na pravu adresu.

U školi smo cijeli prosinac izrađivali novogodišnje ukrase koji će se prodavati. A sva dobivena sredstva bit će donirana potrebitima.

Vijeće učenika

ROBOTIKA U BOLU

Zadnjih nekoliko godina učenici naše osnovne i srednje škole bave se robotikom. Počelo je s profesoricom Danicom Plastić da bi na njezino mjesto kasnije došla profesorica Lucija Špacal. Skromni početci, a veliki rezultati svima su dali vjetar u leđa...i formirala se Udruga ROBOBRAČ koja sad brine o nama.

Prošlogodišnje prvo mjesto na državnom natjecanju u Zagrebu omogućilo nam je plasman na svjetsko natjecanje robotike u Kanadi. Teško je opisati taj osjećaj sreće i ponosa. Naporno se radilo na izradi robota i osmišljavanju nastupa. Nismo znali što očekivati. Upoznali smo mnogo kolega sa svih strana svijeta, čak smo i udružili snage sa kolegama iz Francuske i Portugala s kojima smo izrađivali i prezentirali nove robote u tzv.

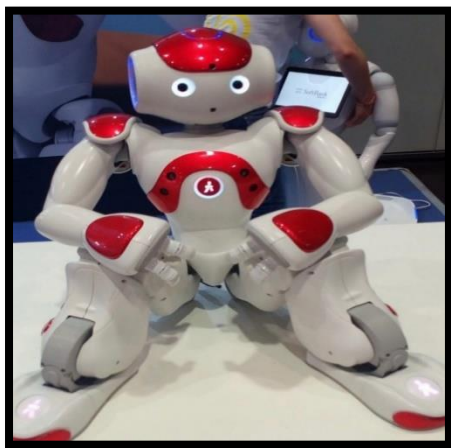
Supertimovima da bi na kraju osvojili treće mjesto! Mora se priznati, nije mala stvar☺! Naš tim, CroBlue Adriatic (Ante Kraljević, Frane Radić, Mia Pivčević, Lucija Ivičić i Nicol Lovrić) u pojedinačnom nastupu je osvojio 15. mjesto. Kad se uzme u obzir da su brojni svjetski timovi prezentirali robote s umjetnom inteligencijom i u stvarnoj veličini čovjeka, te ostala čuda moderne tehnologije bili smo i više nego zadovoljni plasmanom. Kanada je ispunila sva naša očekivanja!

Sljedeće međunarodno natjecanje je zakazano u Sankt Peterburgu u Rusiji. Carski grad za ponovo veliki rezultat. Sama veličina i blistavost grada nas je od početka fascinirala kao i samo natjecanje koje je odrađeno u velikom stilu. U Supertimovima, sa kolegama iz Rusije (koje smo tek tamo upoznali) smo osvojili prvo mjesto, a u našoj kategoriji, On Stage advance, smo osvojili treće mjesto (CroBlue Adriatic tim)! Organizacija ovog natjecanja, otvaranje, zatvaranje je bilo najspektakularnije na kojem smo bili do sada. Baš kako i doliči Rusiji.

Zadnje natjecanje na kojem smo nastupali u 11. mjesecu ove godine donosio je veliki ulog. Svjetsko natjecanje u Australiji sljedeće godine u srpnju. Da bi se izborili za njega u Zagrebu smo morali briljirati. Naravno da i jesmo ☺! Prvo mjesto je naše! Prvo mjesto je osvojila ekipa Boul (Ante Kraljević, Frane Radić i Mia Pivčević).

Sad nas čekaju duge pripreme i vjerovanje u još jedno dobro natjecanje! Velike stvari se događaju u ovom našem malom mjestu, u našoj maloj školi. Entuzijazam naših mentorica Lucije Špacal i Ane Bodlović, naš rad i posvećenost robotici govori samo za sebe. Ipak je sve moguće kad se jako želi ☺.

Zahvaljujemo svima koji nam pružaju podršku (moralnu i materijalnu)!!!

„Humanoidni“robot – ima umjetnu inteligenciju, konstrukcija mu nalikuje na ljudsko tijelo. Može hodati, pomicati oči i ruke.

Na natjecanju u Rusiji gdje smo osvojili 1. i 3.mjesto

Na zadnjem državnom natjecanju osvojili smo 1. mjesto te smo se plasirali na svjetsko natjecanje u Australiji (tim Boul).

Mia Pivčević, 2.a

La lingua dell'amore

Per dire grazie

nella lingua

dell'amore

occorrono gli occhi

non le parole.

Sempre ammetto che ti amo

e che sei il mio sole.

Alcuni amori sono domande

ma tu... sei la risposta più grande

che si infinitamente espande.

Siamo connessi

dopo un lungo viaggio.

Siamo connessi,

lo stringo te,

tu stringi me.

Iris Stančić 1.A

L'inverno

L'inverno arriva.

Batte con la pioggia sulla nostra porta.

L'apre con il vento.

A casa profumano i dolci.

L'inverno entra

sorride alla mia famiglia

e si aspetta Natale.

Vana Buvinić, 1.A

Advent und Weihnachten in Deutschland

Advent und Weihnachten. Dies ist für viele Menschen die schönste Zeit im Jahr. In der Adventszeit bereiten wir uns auf Weihnachten vor. Das Wort „Advent“ kommt aus der lateinischen Sprache und heißt „Ankunft“. In dieser Zeit denken wir daran, dass Jesus Christus als Kind in diese Welt gekommen ist und dass er als Herr bald wiederkommen wird. Zur Adventszeit sind die Straßen der Städte hell beleuchtet. Überall hängen Lichterketten und bunter Schmuck.

In den Fenstern hängen Sterne und andere Figuren aus Papier. Und aus vielen Küchen kommt ein schöner Duft. Die Menschen fangen an, Weihnachtsplätzchen und besondere Weihnachtskuchen zu backen. Viele Kinder haben auch einen Adventskalender. Für jeden der 24 Tage im Dezember bis zum Weihnachtstag findet man ein Stückchen Schokolade oder etwas anderes hinter kleinen Türen.

In vielen Wohnungen findet man in diesen Wochen einen Adventskranz, aus grünen Tannenzweigen gebunden. Auf ihm stecken vier Kerzen. An jedem Sonntag im Advent wird eine neue Kerze angezündet. Wenn alle vier Kerzen brennen, dann ist es bald Weihnachten.

Am 6. Dezember feiert man in Deutschland den Nikolaustag, den Gedenktag für den Bischof Nikolaus von Myra. Schon am Vorabend stellen die Mädchen und Jungen ihre Stiefel und Schuhe vor die Türe. Sie möchten, dass der Nikolaus sie mit Süßigkeiten und Obst füllt.

Weihnachten: Jesus ist geboren

Das Christkind und das Verteilen der Geschenke, die sogenannte „Bescherung“, gehören zu Weihnachten. Seit dem 16. Jahrhundert gibt es diesen Brauch. Das Christkind schickte damals einen Beutel mit fünf Dingen ins Haus: Spielzeug, Süßigkeiten, einem Geldstück, einem Kleidungsstück und Sachen für die Schule. Erst als die Weihnachtsgeschenke immer zahlreicher wurden, legte man auf den sogenannten „Gabentisch“.

Im Mittelpunkt des Gabentisches steht heute ein Tannenbaum mit leuchtenden Kerzen und bunten Kugeln. Kein anderer deutscher Brauch hat in der Welt eine solche Verbreitung gefunden. Manche Menschen stellen auch eine Weihnachtskrippe unter den Tannenbaum. Das Ereignis von Betlehem wird hier mit verschiedenen, oft kunstvoll gestalteten Figuren nachgestellt. In einem Stall stehen ein Esel und ein Ochse, sowie Maria und Josef. Manchmal kann man auch die Hirten mit ihren Schafen sehen oder die drei Weisen aus dem Morgenland.

Antonia Katić, 4.a

Školska kuhinja   Školska kuhinja   Školska kuhinja

Dani kruha

Povodom Dana kruha razredi turističke škole u Bolu pripremili su nekoliko ukusnih jela. Za vas smo odabrali tri recepta od njih mnogo, recept za medenjake, za Carsku pitu te alternativa tradicionalnom božićnom jelu - bakalaru .

Medenjaci

Medenjaci su jedan od najpoznatijih božićnih kolača, a mi smo ih odlučili napraviti i malo ranije. Dijelimo s vama ovaj jednostavan recept za najslasnije medenjake.

Sastojci:

150 g ulja
150 g šećera
150 g meda
360 g glatkog brašna
1 jaje
dva prstohvata sode bikarbone
malo cimeta ili začina za medenjake
po želji u njih možete dodati i nekoliko žlica mljevenih oraha ili ukasiti orahom na vrhu

Od navedenih sastojaka zamijesimo tijesto te pravimo jednake kuglice koje pečemo desetak minuta na 200° C.

Carska pita

Carska pita, poznata još i kao španjolska pita, jedno je od onih jednostavnih jela kojima se kad ih jednom probate uvijek rado vraćate.

U carsku pitu možete staviti razne sastojke, a nama se najviše sviđa kombinacija kiselih krastavaca i paprike sa šunkom i sirom

Sastojci:

4 jaja
1 čaša jogurta ili kiselog mlijeka
1 čaša ulja
2 čaše brašna
1 vrećica praška za pecivo
sol po potrebi
200 grama sira
200 grama šunke
4-5 kiselih krastavaca
2-3 kisele paprike

Umutimo jaja mikserom, dodamo kiselo mlijeko ili jogurt, brašno, prašak za pecivo, malo soli.

Nasjeckamo sir, šunku, krastavce, paprike i po želji još sastojaka. Sve dobro izmiješati, staviti u pleh i ispeći na 200° C.

Školska kuhinja

Školska kuhinja

Školska kuhinja

Alternativa božićnom tradicionalnom jelu-bakalaru

Sastojci:

400g liganja
5/6 listića svježih kadulje
1 žličica usitnjenih peperoncina
2 češnja češnjaka
1 palata rajčice
200g slanutka
maslinovo ulje
sol

U tavi ugrijati dvije-tri žlice maslinovog ulja, dodati cijele listiće kadulje, usitnjene peperoncine, češnjeve češnjaka narezane na listiće. Čim češnjak zamiriše dodajte pelate rajčice, malo je izgnječite vilicom te sve zajedno na laganoj vatri pirjajte tri-četiri minute. Dodati cijele lignje i krakove, začinite solju, promiješate i na laganoj vatri kuhate četiri-pet minuta. Dodati ocijeđeni slanutak iz konzerve, lagano promiješati sastojke te još toliko kuhajte, maknuti s vatre i poslužiti.

Dobar tek!

Evo i jednog recepta za pešurate iz Sumartina od tete Marije:

Sastojci:

1 kilo očišćenih kumpiri
(skuhati u vodi sa malo soli)
žmul od 2 deca punog šećera
kvarat litre vode
(u kojoj su se kuhali kumpiri)
kvarat litre rakije
suhice koliko ko voli, vanilija,
rum, kanela, orisac,
kora od limuna i naranče

oko po kila brašna i pinku praška za pecivo

Skuhajte kumpire, procijediti i na štrukapatatu ih speštat. Cukar prokuhati u vodi od kumpiri, rakiju uzavriti. Suhice namočiti u rum. U vrelu kumpire dodati šećer rastopljen u vodi. Dobro, dobro žbatiti i dodati brašno i uzavriti rakiju. Sve skupa dobro izmješati, dodati vonja i pustiti tisto da počine. Smjesa mora biti gusta, po potrebi se može dodati još brašna, sve zavisi od kumpiri. Kad se tisto ohladi da u njega možeš držati ruku, doda se još jedan kućarin brašna u koji se pomiša manje od pola praška za pecivo.

Kumpire nemojte prikuhati jer popijedu puno brašna. Nemojte pritirati sa praškom za pecivo jer van pešurate neće biti lijepe okrugle.

Provojte, ni teško!!!

Blanka Rajčević, 3.b

Razgovaram s morem

Sve se više udaljavam od uzbuđenih dječjih usklika, prskanja, krivo bačenih loptica, upozorenja majki, prijateljskih razgovora... Trebam mir. Pitam se kad sam počela preferirati gledanje u nebo od igre, naguravanja, buke i razgovora. Možda starim. Možda više razgovori nisu zanimljivi kao nekad. Svaka igra izgubi svoj šarm nakon nekog vremena.

Sjedim na škrapí. More mi povremeno dotakne noge kao da me zove da se vratim. Gledam nebo, pokušavam naći oblake. Ljeto je, nema oblaka. Zatvaram oči i osluškujem. Nekako očekujem da me netko dozove, no sve što čujem su cvrčci sa stabala i šum valova. Otvaram oči i gledam more.

Ono mi priča o dalekim krajevima i o tajnama koje kriju njegove dubine. Pozorno slušam dok se igram kapljicama na svom dlanu. Na žarkom suncu, pod vedrim nebom sjaje kao biseri. Kada more utihne, na meni je red da svoju dušu izlijem. Pričam moru. Govorim mu o svemu što me muči i tišti, o svojim nadama, snovima, očekivanjima i strahotama, o potpuno nevažnim stvarima i o onim što znače sve. More sluša. Ono razumije. Laganim lujljanjem valova kao da me miluje i govori da će sve biti u redu. Znam da nijedno od nas to ne može predvidjeti, no svejedno puštam da me i dalje tješi. Govorimo nizmjenice, ponekad oboje šutimo. Primijetim da se sunce znatno pomaknulo pa zaključim da je vrijeme za povratak. Otplivam natrag.

Gotovo se ništa nije promijenilo. Djeca se još uvijek igraju i prskaju, loptice lete na sve strane, majke su još uvijek zabrinute i prijatelji još uvijek razgovaraju. Ništa se oko mene nije promijenilo. Možda ja jesam. Loptica mi proleti iznad glave. Okrenem se i odem po nju. Uključim se u igru.

Danas smo more i ja razgovarali. Ono sada zna sve o meni, a je znam da će me ono uvijek slušati.

Danas sam razgovarala s morem, a nisam ni riječi progovorila...

Vana Buvinić, 1.a

Razgovaram s morem

Svatko od nas ima svoje probleme, vlastite strahove koji nas sputavaju u postizanju zamišljenog cilja, a s druge strane imamo nekog na koga se uvijek možemo osloniti, nekoga tko zna slušati.

Moj netko je more. Kao mala djevojčica običavala sam ranom zorom odlaziti s djedom na more. On je cijeli svoj život proveo ribareći uvijek na istom mjestu u svom brodiću. Kako samo voljela gledati sjaj u njegovim očima dok je pomno promatrao svoj ulov i mrštio se jer nikad nije bio dobar. Nasred pučine, dok se iza nas rađalo sunce. Odrastajući imala sam sve manje slobodnog vremena, puno obaveza i život mi je prerano postao stresan, a djed... On više nije mogao ići u ribolov. Nisam imala s kime podijeliti probleme koji su me izjedali iznutra, vrtloge osjećaja koji su me tako silno zbunjivali. Nedostajalo mi je more, ta tajna koja diše. Počela sam ga sama posjećivati pronalazeći u njemu svu utjehu koju sam trebala, gledajući kako staloženo, ravnodušno tjera valove u stijene na obazirući se ni najmanje na sve što se oko njega događa. Ispovijedala sam mu sve čega sam se u tom trenutku mogla sjetiti, vičući i plačući, ali ono bi samo nastavilo mirno udarati o škrabe kao da mi želi reći da se smirim, da budem kao on, da mi jedini posao bude zalijevati žedne stijene i skrivati na tisuće tajni u sebi. Osjećala sam da su mi morske dubine blizu, da ih imam u sebi, da ispunjavaju praznine unutar mene i da me one uvijek, gdje god pošla vraćaju moru. Mojem moru.

Danas, svaki dan odlazim na istu tu obalu, u svitanje dana, gledam kako se rađa isto ono sunce koje sam upozнала s djedom dok me kupa svojom crvenkastozutom svjetlošću. I gledam more kako diše i mirno kupa još pospane stijene...

Iris Stančić, 1.a

Lavurat i imat

Malo je rici za nonota moga opisat
Dokle bi sve izrekla fremala bi disat.
Cili život je radi i uvijek bi dobre voje
Da bi nam dicit sutra bilo boje.
Iz petrade u goru, iz gore u petradu
I digod, ako trefi, na koju žurnatu.
Vele ti je sice ih za ugradit kuće u prini
I nikada se nikomu ni tuži, ni žali
A ovi danas samo govoru
Da njih šoldi fali.
Posla neka se čapodu
Neka vridniji poč nedu bit
Jer nečedu imat kuću
Nego čedu plaćat fit.

Iris Stančić, 1. a

Vrime od sniga

Kad zima učini svoje
i snig stane mest,
kajici se od sniga u Sumartinu ne vididu.
Vatrogasci čistidu pute
i ašištidu stare jude.
Kuće po pogačican vonjadu,
ča ih matere na pršuru bacidu.
Na pijaci je zamelo Badnjak,
a Božić je proša ima mīsec dan.
Dica dobro inkapotana,
vas dan po selu skitadu,
a matere ih kupidu da se libra primidu.
Po no leda none i nonoti ostaju bez zubih,
a težaci bez svojih trudih.
Ako nis puno atenat
isto ti je ko da noge ne znaš duperat,
Nakon sedmice dan sunce je opet upeklo,
snig se polako topi i vrime leda je isteklo.

Marta Mančić, 1. a

HNK SPLIT

Prošlog prosinca smo odgledali *Malu Floramye* Ive Tijardovića, a ovog (05. prosinca) smo svi mi - učenici naše škole, zajedno sa profesorima, posjetili ponovno Hrvatsko narodno kazalište u Splitu i odgledali operu. U HNK Split se s početkom u 19.30 izvodila opera talijanskog skladatelja Giuseppe Verdia *Trubadur* pod ravnanjem Harija Zlodre.

Radnja *Trubadura* se odvija u španjolskoj pokrajini Aragon u 15. stoljeću. Zaplet opere se temelji na suparništvu Grofa od Lune i Manrica koji se bore za pridobivanje naklonosti plemkinje Leonore. Glavni pokretački elementi radnje su romantična ljubav, ljubomora i osvetoljubivost. Opera je stvarno bila sjajna!!!

Nakon završetka opere, oko 22.30, dobili smo slobodno... Prošetali smo Prokurativama i Rivom koje su sjajile u novogodišnjem ruhu, počastili smo se ponuđenim delicijama i žurno otrčali na trajekt u 24 sata. Vratili smo se svojim domovima s novim i lijepim iskustvom.

Marija Karninčić, 2.a

Dan ružičaste vrpce

Kao i prijašnjih godina obilježili smo Dan ružičaste vrpce čiji je cilj upozoriti na važnost ranog otkrivanja raka dojke kod žena.

Obilježili smo i Dan kravate učeći kako je vezati na barem jedan od mogućih 85 načina.

Vijeće učenika

Iz školske radionice prof. Ade

Pripreme za nadolazeće blagdane su u tijeku!

Učenci 1. a šalju vam čestitke:

Jelka nek velika bude,
kad se na Božić probude.
Sretan Božić malima,
a Nova godina velikima.
Đoni

Sretan ti Božić i nova godina,
a radost, sreća i zdravlje
sami će doći i
nek te prati ljubav
koja je jača od svega.
Ivo

Želim da sreća s vama korača,
Srce da vam bude ispunjeno toplinom,
A lice ozareno vedrinom.
Zdravlja i veselja puna vreća
I da vas uvijek prati sreća.
Iris

Sretan Božić i
neka vam nova godina
donese sreće i veselja!
Lara

Neka vam nova godina donese sve ono dobro što ste od ove godine očekivali a niste dobili. Božić nek bude razdoblje mira, ljubavi, blagostanja i lijepih iznenađenja. Sretni blagdani!!!

Vana

Sretan Božić i Nova godina!
Želim ti mnogo sreće, veselja i
uspjeha u novoj godini!
Anna

Svima nek je čestit Božić i
sretna Nova godina.
Želim vam puno novih avantura
i neka vam 2019. bude
najbolja do sada.
Karla

Sretna Nova godina,
puno ljubavi, sreće i zdravlja!
Dominika

Neka miris božićnog drvca unese radost u ove dane, neka radost otjera tugu, neka ti toplina doma i obitelji donese ljubav jer vrijeme je ljubavi, sreće i mira. U novoj godini želim ti sve najbolje!!!

Marta

Upravo sam na vaš žiro račun
broja 2019 uplatio 365 dana zdravlja sreće i ljubavi.
Puno radosti pri trošenju. Sretna Nova godina!
Mate (je pronašao ovu čestitku)

Svim učenicima i profesorima sretan Božić i nova godina!!!
Fabian

Ovim lijepim čestitkama se pridružuje Nastavničko vijeće i
ravnateljica Sani!!!